

14. Elementy ekonometrii

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Elementy ekonometrii	
Kierunek			Ekonomia - studia pierwszego stopnia	
Rodzaj przedmiotu lub modułu			B. Przedmioty podstawowe	
Profil kształcenia (studiów)		praktyczny		
Semestr		3		
Osoba koordynująca przedmiot				
Osoby prowadzące zajęcia				
Język prowadzenia zajęć		Język polski		
Wymiar godzinowy zajęć i pracy studenta			Stacjonarne	Niestacjonarne
1. Wykłady (wspólny udział nauczycieli akademickich i studentów)			30	18
2. Ćwiczenia (wspólny udział nauczycieli akademickich i studentów)			30	18
Razem 1+2			60	36
3. Praktyki (realizowane samodzielnie przez studentów)			—	—
4. Praca własna studenta (w tym prace domowe i projektowe, przygotowanie się do zaliczenia/egzaminu)			40	64
Razem 3+4			40	64
SUMA 1+2+3+4			100	100
Łącznie punktów ECTS wg planu studiów			4	4
Wymagania wstępne i dodatkowe				
Matematyka + statystyka				
Opis efektów uczenia się dla przedmiotu				
	OPIS PRZEDMIOTOWEGO EFEKTU UCZENIA SIĘ			SYMBOL EKK (odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się)
	ma wiedzę – zna i rozumie:			Kod efektu

		kierunkowego
	zaawansowanym stopniu wybrane metody, narzędzia i techniki wykorzystywane w badaniach ekonomicznych zarówno w zakresie analizy makro- jak i mikroekonomicznej	EK.I_W05
	ma następujące umiejętności – potrafi, umie:	
	posługiwać się ujęciami teoretycznymi celem interpretacji zachodzących zjawisk i procesów ekonomicznych	EK.I_U01
	wykorzystać poznane narzędzia ekonometryczne warsztatu ekonomisty do prawidłowego interpretowania zjawisk i procesów gospodarczych oraz wykonywania zadań i rozwiązywania problemów z praktyki społeczno-ekonomicznej	EK.I_U02
	wykorzystać proste modele ekonometryczne do analizy procesów i zjawisk ekonomicznych	EK.I_U06
	wykorzystać środki i narzędzia techniczne, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne do przygotowania analiz ekonomicznych i ich prezentacji	EK.I_U09
	posiada następujące kompetencje społeczne – ma świadomość i jest gotów do:	
	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści dotyczących zagadnień ekonomicznych, uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych w realizacji projektów społeczno-ekonomicznych	EK.I_K01
Cele kształcenia		
Zapoznanie studentów z podstawowymi metodami estymacji oraz wstępnej weryfikacji liniowych i nieliniowych modeli ekonometrycznych wraz z ich praktycznym wykorzystaniem.		
Treści kształcenia		
Wykłady:		
<ul style="list-style-type: none"> – Wprowadzenie do problematyki: potrzeba ilościowego ujmowania relacji między zjawiskami społeczno-gospodarczymi; modelowanie ekonometryczne – cechy modelu ekonometrycznego, rodzaje modeli ekonometrycznych, etapy konstrukcji modelu ekonometrycznego, cele i funkcje modeli ekonometrycznych. – Estymacja liniowych, jednorównaniowych modeli ekonometrycznych: – metody doboru postaci analitycznej modelu; metody doboru optymalnej kombinacji zmiennych objaśniających do modelu liniowego; estymacja parametrów strukturalnych modelu (MNK); estymacja parametrów struktury stochastycznej liniowej funkcji regresji prostej oraz liniowej funkcji trendu; estymacja standardowych błędów ocen parametrów strukturalnych modeli liniowych – macierz wariancji i kowariancji ocen parametrów strukturalnych. – Weryfikacja modeli liniowych: test istotności parametrów strukturalnych; miary dopasowania modelu do danych empirycznych, testowanie wybranych własności rozkładu reszt. 		

- Estymacja parametrów strukturalnych wybranych postaci nieliniowych modeli ekonometrycznych z jedną zmienną objaśniającą.
- Ekonometryczna analiza szeregów czasowych:
- metody wyodrębniania tendencji rozwojowej zjawisk w czasie - metoda mechaniczna (średnich ruchomych), metoda analityczna – za pomocą funkcji trendu; estymacja parametrów strukturalnych liniowego modelu tendencji rozwojowej za pomocą metody najmniejszych kwadratów (MNK).

Ćwiczenia (zajęcia w laboratorium komputerowym z wykorzystaniem programu GRETL):

- Dobór optymalnej kombinacji zmiennych objaśniających do liniowego modelu ekonometrycznego.
- Estymacja parametrów strukturalnych liniowej funkcji regresji z jedną zmienną objaśniającą za pomocą MNK z wykorzystaniem algorytmu macierzowego. Interpretacja merytoryczna.
- Estymacja parametrów strukturalnych liniowej funkcji regresji z dwiema zmiennymi objaśniającymi za pomocą MNK z wykorzystaniem algorytmu macierzowego. Interpretacja merytoryczna.
- Estymacja parametrów strukturalnych liniowej funkcji trendu za pomocą MNK z wykorzystaniem algorytmu macierzowego. Interpretacja merytoryczna.
- Weryfikacja liniowych funkcji regresji (z jedną i dwiema zmiennymi objaśniającymi) oraz funkcji trendu.
- Wyodrębnianie wahań sezonowych za pomocą wskaźników sezonowości. Konstrukcja modelu wahań w czasie. Interpretacja merytoryczna.
- Szacowanie i merytoryczna interpretacja funkcji trendu segmentowego, trendu pełzającego z wagami harmonicznymi oraz trendów jednoimiennych okresów.
- Szacowanie parametrów strukturalnych wybranych postaci nieliniowych modeli ekonometrycznych.

Zalecana literatura

Podstawowa:

- Nowak E., Zarys metod ekonometrii – Zbiór zadań. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007
- Kufel T., Ekonometria, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2011
- Kukuła K. (red.), Wprowadzenie do ekonometrii – w przykładach i zadaniach. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007
- Welfe A., Ekonometria. Metody i ich zastosowanie. Państwowe Wydawnictwo

Ekonomiczne, 2008	
Uzupelniajaca:	
<ul style="list-style-type: none"> – Borkowski B., Dudek H., Szczesny W., Ekonometria – Wybrane zagadnienia. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2007 – Maddala G.S., Ekonometria. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2006 – Snarska A., Statystyka Ekonometria Prognozowanie. Ćwiczenia z Excelem. Agencja Wydawnicza PLACET, Warszawa 2013 – Koop G., Wprowadzenie do ekonometrii. Wydawnictwo Wolters Kluwer, 2014 	
Metody i formy prowadzenia zajęć	Tak (X) / nie
Wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień	
Wykład konwersatoryjny	
Wykład problemowy	X
Wykład informacyjny	X
Dyskusja	
Praca z tekstem	
Metoda analizy przypadków	X
Uczenie problemowe (Problem-based learning)	X
Gra dydaktyczna/symulacyjna	X
Metoda ćwiczeniowa	
Metoda warsztatowa	X
Metoda projektu	
Prezentacja multimedialna	
Demonstracje dźwiękowe i/lub video	
Metody aktywizujące (np.: „burza mózgów”, technika analizy SWOT, technika drzewka decyzyjnego, metoda „kuli śniegowej”, konstruowanie „map myśli”)	
Praca w grupach	X
Praca indywidualna ze studentem (w tym tutoring)	
Hospitacje zajęć realizowanych przez nauczycieli lub innych studentów	
Samodzielne prowadzenie zajęć z dziećmi (uczniami, wychowankami)	
Inne (jakie?) -	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się	Tak (X) / nie
Egzamin pisemny	X
Egzamin ustny	

Zaliczenie pisemne na zakończenie zajęć	
Zaliczenie ustne na zakończenie zajęć	X
Kolokwium pisemne śródsesestralne	
Kolokwium ustne śródsesestralne	
Test	
Esej	
Raport	
Prezentacja multimedialna	
Udział w debacie	
Projekt lub wytworzenie produktu	
Sprawozdania z zajęć laboratoryjnych	
Inne (jakie?) – praktyczne korzystanie ze specjalistycznego oprogramowania w trakcie realizacji zadań powierzanych podczas zajęć	X
Uwagi prowadzącego	
Skala ocen i sposób ustalania ocen	
Skala ocen: niedostateczny (2) dostateczny (3) dostateczny plus (3,5) dobry (4) dobry plus (4,5) bardzo dobry (5)	Ocena ustalana jest na podstawie następującej skali: Poniżej 55.00 % - ocena 2 55.00 % i więcej - ocena 3 60.00 % i więcej - ocena 3,5 70.00 % i więcej - ocena 4 80.00 % i więcej - ocena 4,5 90.00 % i więcej - ocena 5